

תורת הקבלה - לדעת לקבל

נתינה היא ללא ספק ערך עליון בחברה תקינה, ראינו את הזה בחודשים האחרונים עם נתינה אין סופית בעם המתוק שלנו. במערכות יחסים ובטח שבתוך המשפחה הנתינה הופכת לקריטית ובלעדיה האי הזוגי שלנו עלול להפוך מהר מאוד לאי-זוגי. אך מה עם לדעת לקבל?

בפרשת ויקהל, בני ישראל מתנדבים לבניית המשכן מהונם וממונם, ועושים את זה ממש מכל הלב, עד כדי כך שהיה צריך "לכלוא" אותם, שיפסיקו להביא, כי היה כבר די והותר - "והמלאכה הייתה דיים והותר".

היה די או הותר? הזהב וכל החומרים המשובחים הספיקו בדיוק ("דיים") או שנישאר מיותר ("והותר")?

על השאלה הזו עונה האור החיים הקדוש ברגישות מופלאה ואומר שבאמת הנשים והאנשים הביאו יותר ממה שהיה צריך, ואכן נשארו דברים מיותרים, אך **כדי לחוס על כבודם של ישראל, הקב"ה עשה נס וכל השפע המיותר לכאורה הספיק בדיוק, לא פחות ולא יותר.**

האם זה מה שצריך להטריד את ריבוננו של עולם? שאיזו אישה לא תיעלב שלא השתמשו בזהב שהיא תרמה במסירות? שאיזה איש לא יפגע שלא השתמשו בגורמט שהוא שמר מהבר מצווה?

כן! לקב"ה חשוב כבודם של ישראל, לכן הוא מטריח את עצמו לעשות נס כזה, מיותר לכאורה, כדי שאף אחד לא ירגיש שהנתינה שלו מיותרת, שהוא בעצם מיותר.

ומה זה מלמד אותנו? **שיותר ממה שאנחנו צריכים לעבוד על שריר הנתינה, אנחנו צריכים לחזק את שריר הקבלה. לאפשר לשני להעניק לנו, גם אם זה נראה מאוחר, מיותר או מידי יקר, כי זה מכבד אותו כשאת מקבלת ממנו וזה משמח אותה כשאתה נותן לה להשקיע בר.**

ולפעמים הקבלה שלנו אחד מהשני (ואחד את השני) היא באמת הנתינה הכי גדולה שאנו יכולים לתת.

ואולי לא סתם התורה שמסמלת יותר מכל את הגאולה היא תורת הקבלה...

שבת שלום ומבורך.

הילה ג'ורנו,

אשת רב קהילה בערד,
בלנית, מדריכת כלות,
וחברת 'בוחרים במשפחה'

"בוחרים במשפחה" - ארגון חברתי ששם לו למטרה לחזק ולקדם את ערכי המשפחה בחברה ובמדינה, מול מגמות הפירוק של התא המשפחתי בארץ ובעולם